

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
AGENTIA NATIONALA DE ADMINISTRARE
FISCALA

Directia generala de solutionare a
contestatiilor

DECIZIA NR. _____ / _____ 2007
privind solutionarea contestatiei depusa de
X
reinregistrata la Agentia Nationala de Administrare Fiscala

Directia generala de solutionare a contestatiilor din cadrul Agentiei Nationale de Administrare Fiscala a fost sesizata de societatea contestatoare, inregistrata la Agentia Nationala de Administrare Fiscala, asupra faptului ca prin Rezolutia nr.../P/2006 s-a dispus scoaterea de sub urmarire penala a directorului societatii X, incetand astfel motivul care a determinat suspendarea.

Prin Decizia s-a suspendat solutionarea contestatiei formulata de SC X impotriva deciziei de impunere emisa de organele de inspectie fiscala din cadrul Directiei Generale a Finantelor Publice Prahova, urmand ca organele de solutionare sa se investeasca pe latura civila a cauzei in functie de rezolvarea laturii penale.

Ulterior, prin Rezolutia din data de 11.10.2006 pronuntata in dosarul nr.../P/2006 al Parchetului de pe langa Tribunalul Prahova s-a dispus "scoaterea de sub urmarire penala pentru comiterea infractiunii prevazuta de art.296/1 pct.1 lit.b si g din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal a invinuitului".

Contestatia are ca obiect suma totala de x lei reprezentand :

- taxa pe valoarea adaugata,
- dobanzi aferente taxei pe valoarea adaugata,
- penalitati de intarziere aferente,
- accize din vanzarea uleiurilor minerale,
- dobanzi aferente accizelor,
- penalitati de intarziere aferente.

De asemenea, x solicita si desfiintarea Deciziei privind masurile asiguratorii nr.3801/14.06.2006.

In raport de data emiterii deciziei de impunere nr.3925, respectiv data 21.06.2006, contestatia a fost depusa in termenul prevazut de art.177 din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, fiind inregistrata la Directia controlului fiscal Prahova la data de 03.07.2006, asa cum rezulta din stampila aplicata de sevicul registratura pe originalul contestatiei.

Constatand ca in speta sunt intrunite conditiile prevazute de art.175 si art.179 din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata Directia generala de solutionare a contestatiilor din cadrul Agentiei Nationale de Administrare Fiscala este legal investita sa solutioneze contestatia formulata de SC X.

I. Societatea contesta obligatiile stabilite in sarcina sa de organele de inspectie fiscala din cadrul Directiei Generale a Finantelor Publice Prahova - Activitatea de control fiscal prin decizia de impunere, precizand urmatoarele :

Solventii si diluantii obtinuti ca microproductie la SC X nu sunt uleiuri minerale, societatea contestatoare sustinand ca nu produce si nu comercializeaza uleiuri minerale si de aceea s-a autorizat ca utilizator final.

Prin adresa nr.../2006 emisa de Directia de Tehnici de Vamuire si Tarif Vamal pe baza raportului de incercari si a raportului de expertizare emise de CNIEP LAREX Bucuresti, s-a stabilit ca produsul Diluant P tip I este ulei mineral iar contestatoarea a solicitat reanalizarea probei.

Contestatoarea sustine ca la data de 23.06.2006 s-a analizat contraproba in prezenta reprezentantilor sai si din raportul de expertizare emis de CNIEP LAREX Bucuresti rezulta ca diluantul P tip I nu este ulei mineral.

Societatea arata ca raportul de incercari si raportul de expertizare emise de CNIEP LAREX Bucuresti s-au transmis la Directia de laboratoare vamale Bucuresti cu adresa nr.../2006 pentru incadrarea tarifara a produsului Diluant P tip I desi institutia respectiva a transmis contestatoarei adresa prin care afirma ca nu are competenta legala de a aviza clasificarea tarifara a produselor din planul de productie si in cazul utilizatorului final.

De asemenea, societatea solicita desfiintarea Deciziei privind masuri asiguratorii.

II. Prin Raportul de inspectie fiscala incheiat in data de 20.06.2006, care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere contestata,

organele de inspectie fiscala din cadrul Directiei Generale a Finantelor Publice Prahova - Activitatea de control fiscal au constatat urmatoarele :

Urmare a controlului efectuat asupra modului de utilizare a unor uleiuri minerale a rezultat ca prin schimbarea destinatiei acestora, prin solicitarea eronata si obtinerea autorizatiei de utilizator final, contestatoarea a prejudiciat bugetul consolidat al statului cu suma totala de x lei reprezentand accize, TVA si accesoriile aferente, astfel cum se arata in procesul verbal incheiat la SC X de organele de inspectie fiscala din cadrul Directiei controlului fiscal Prahova care face parte integranta din raportul de inspectie fiscala.

De asemenea, organele de inspectie fiscala au constatat ca societatea a desfasurat preponderent activitati de obtinere si comercializare de uleiuri minerale, utilizand diverse denumiri comerciale cum ar fi diluanti de tip P si biodiluanti in componenta carora se regasesc in principal materiile prime achizitionate in regim de scutire de la plata accizelor.

Contestatoarea a obtinut autorizatii de utilizator final emise de Directia Generala a Finantelor Publice Prahova sustinand ca respectivele cantitati de uleiuri minerale sunt destinate obtinerii unor loturi experimentale si a microproductiei de diluanti si solventi necesari in industria vopselurilor sau ca degresanti pentru piese si subansamble auto.

Organele de inspectie fiscala au constatat ca numai cantitatea de 770 kg. a fost utilizata efectiv in activitatea de cercetare din cantitatea totala de 3.475,42 tone uleiuri minerale, achizitionate in baza autorizatiilor de utilizatori finali.

In urma verificarilor efectuate, s-a constatat ca societatile beneficiare, care formau nucleul clientilor societatii contestatoare, nu receptionau faptic produsele in cauza, nedetinand spatii de depozitare si nici mijloace de transport proprii sau inchiriate, uleiurile minerale fiind livrate de SC X direct catre clientii acestor firme beneficiare.

Prin adresa nr.../2006, emisa de D.G.F.P. Prahova, contestatoarea a fost instiintata ca nu i se vor mai elibera autorizatii de utilizator final intrucat in baza expertizei efectuate de CNIEP LAREX s-a constatat ca produsele obtinute de societatea contestatoare sunt considerate uleiuri minerale, iar pentru aceste produse este necesara autorizarea ca antrepozit fiscal de productie.

Organele de inspectie fiscala au constatat ca prin producerea si comercializarea de produse accizabile in afara unui antrepozit fiscal autorizat, societatea a incalcat prevederile art.246 si art.296 din Legea nr.571/2003, fapt pentru care au calculat cuantumul accizelor datorate de SC X la bugetul de stat in perioada 01.01.2004 -

31.05.2006, in suma de x lei si accesoriile aferente in suma totala de y lei.

Totodata a fost calculata si taxa pe valoarea adaugata suplimentara in suma de z lei si accesoriile aferente in suma totala de w lei.

III. Avand in vedere actele si documentele dosarului, sustinerile contestatoarei in raport cu prevederile actelor normative invocate de contestatoare si de organul de inspectie fiscala, se retin urmatoarele :

cauza supusa solutionarii este daca pe baza constatarilor organelor de inspectie fiscala se poate concluziona ca produsul Diluant P tip I obtinut de contestatoare se incadreaza in categoria uleiurilor minerale in conditiile in care ulterior inspectiei fiscale au mai fost intocmite rapoarte de expertizare in care s-a consemnat ca produsul respectiv nu intra in categoria uleiurilor minerale.

In fapt, societatea contestatoare a desfasurat activitati de cercetare si microproductie de solventi speciali si diluanti, compozitii aditive pe baza de polimeri pentru repararea soselelor, sau compozitii de elastomeri stabilizate si fungizate pentru hidroizolatii, acoperirea betoanelor, iar incepand cu luna martie 2003 obiectul de activitate a cuprins si "fabricarea produselor obtinute din prelucrarea titeiului", activitate care a condus la obtinerea si comercializarea de uleiuri minerale, sub diverse denumiri comerciale, si in componenta carora se regaseau materii prime achizitionate in regim de scutire de la plata accizelor.

Pentru realizarea produselor din prelucrarea titeiului societatea a solicitat si obtinut de la Directia Generala a Finantelor Publice Prahova autorizatii de utilizator final al acestor produse.

In vederea obtinerii unor loturi experimentale si a microproductiei de diluanti si solventi necesari in industria vopselurilor sau ca degresanti pentru piese si subansamble auto, societatea a achizitionat, in perioada ianuarie 2004 - aprilie 2006, direct de la antrepozitari autorizati cantitatea de 3.475,42 tone uleiuri minerale.

Organele de inspectie fiscala au constatat ca din aceasta cantitate de uleiuri minerale numai cantitatea de 770 kg. a fost utilizata efectiv in activitatea de cercetare si ca diferenta a fost folosita la producerea si comercializarea de diluanti si solventi industriali, comercializati sub denumirea de diluanti tip P si Biodiluant.

Aceste produse petroliere au fost comercializate catre un numar de 31 de societati, iar din analiza fiecarui client in parte a rezultat

faptul ca nici una dintre societatile care au achizitionat produsele tip Diluant tip P si Biodiluanti nu aveau ca obiect de activitate fabricarea de vopseluri si nici nu desfasurau activitati in domeniul industrial care sa conduca la necesitatea achizitiei de degresanti sau diluanti.

Fata de cele constatate, respectiv comercializarea produselor obtinute prin amestecarea unor uleiuri minerale precum si natura clientilor, organele de inspectie fiscala au considerat necesar prelevarea de probe, in vederea efectuarii unor analize de laborator pentru stabilirea continutului real al produselor livrate.

Astfel, in data de 12.04.2006 reprezentanti ai Activitatii de control fiscal Prahova si Oficiului judetean pentru protectia consumatorilor Prahova au prelevat un esantion din produsul Diluant tip P, aflat intr-o autocisterna identificata in incinta societatii.

Proba a fost prezentata pentru analiza la Centrul National pentru Incercarea si Expertizarea Produselor LAREX Bucuresti, care prin Raportul de incercari a stabilit ca "produsul analizat este un preparat compus dintr-un amestec de hidrocarburi si alcooli ce distila in proportie de min.90% pana la temperatura de 210 grade C, avand un punct de inflamabilitate sub -5 grade C".

In baza Raportului de incercari Directia Generala a Finantelor Publice Prahova - Activitatea de control fiscala a solicitat Autoritatii Nationale a Vamilor stabilirea pozitiei tarifare a produsului Diluant tip P, care prin adresa nr.../2006 a comunicat ca "produsul cu aceste caracteristici, care nu este utilizat drept carburant sau combustibil, se clasifica la unul din codurile tarifare 2707.50.90 sau 2710.11.90, functie de tipul hidrocarburilor care predomina in greutate in produsul final.

In conformitate cu art.175 (1) al Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu completarile si modificarile ulterioare, atat produsele care se clasifica la codul NC 2707.50.90 cat si cele clasificate la codul NC 2710.11.90 sunt considerate uleiuri minerale in intelesul Titlului VII Accize".

Urmare raspunsului primit, societatea a solicitat reanalizarea probei prelevate in data de 12.04.2006, iar in urma avizului favorabil Centrul National pentru Incercarea si Expertizarea Produselor LAREX Bucuresti a efectuat analiza si in baza Raportului de expertizare s-a precizat ca "produsul analizat este un preparat compus dintr-un amestec de hidrocarburi 60% si alcooli 40% ce distila in proportie de 90% pana la temperatura de 128 grade C, avand punct final de distilare de 180 grade C.

Conform specificatiei tehnice nr.1/2006 emisa de SC X, produsul poate fi utilizat mai mult ca un agent de degresare si spalare decat ca diluant".

Directia Generala a Finantelor Publice Prahova - Activitatea de control fiscal cu adresa nr.../2006 a transmis raportul de inspectie fiscala Inspectoratului Judetean de Politie Prahova pentru a se stabili daca "faptele retinute intrunesc elementele constitutive ale unei infractiuni din cele prevazute de Legea nr.241/2005 pentru prevenirea si combaterea evaziunii fiscale".

In cuprinsul Rezolutiei nr.../P/2006 a Parchetului de pe langa Tribunalul Prahova s-a retinut ca in baza "raportului de expertiza tehnica nr.311/08.09.2006 produsul Diluant tip P 1 este compus dintr-un amestec de hidrocarburi nearomatice 53,82%, hidrocarburi aromatice 1,78% si alcooli in proportie de 44,4%.

Avand in vedere continutul de alcooli, 44,4%, produsul Diluant tip P nu este un ulei mineral in intelesul art.175 din Codul fiscal.

Produsul Diluant tip P1 nu poate fi utilizat drept carburant ca atare sau in amestec cu carburi auto intrucat schimba caracteristicile fizico-chimice ale acestora si implicit, specificatiile tehnice. Utilizarea acestui produs drept carburant poate fi sesizata inca in momentul alimentarii si conduce la deteriorarea motoarelor autovehiculelor datorita separarii, in prezenta apei de condens, a alcoolilor de hidrocarburi.

Produsul Diluant tip P1 avand caracteristicile mentionate in Specificatia tehnica nr.1 si verificate in urma analizelor de laborator efectuate, se clasifica la codul tarifar vamal 3814.00.90 - solventi si diluanti organici compusi.

Produsul Diluant tip P1, cu caracteristicile mentionate in documentul de analiza transmis si utilizat conform specificatiei tehnice nr.1/2006, se clasifica la codul tarifar 3814.00.90. Produsul clasificat astfel, in conformitate cu art.175 alin.1 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal cu modificarile si completarile ulterioare, nu este considerat ulei mineral".

In drept, organele de inspectie fiscala au stabilit obligatiile suplimentare de plata in baza prevederilor art.192 alin.6) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal care stipuleaza ca :

"În cazul unui ulei mineral, pentru care acciza nu a fost anterior exigibila, acciza devine exigibila la data la care uleiul mineral este oferit spre vânzare sau la care este utilizat drept combustibil sau carburant."

art.137 alin.2) lit.a) care precizeaza ca :

"(2) Se cuprind în baza de impozitare a taxei pe valoarea adaugata:

a) impozitele, taxele, daca prin lege nu se prevede altfel, exclusiv taxa pe valoarea adaugata;"

si ale art.240 alin.1), din acelasi act normativ, care stipuleaza ca :

“Uleiurile minerale neaccizabile, rezultate din prelucrarea titeiului sau a altor materii prime, care au punctul de inflamabilitate sub 85 grade C, se vor comercializa direct catre utilizatorii finali, care folosesc aceste produse în scop industrial. În caz contrar, antrepozitarul fiscal autorizat va vira la bugetul de stat accizele aferente, calculate la nivelul accizelor datorate pentru benzinele cu plumb. În categoria utilizatorilor finali nu sunt inclusi comerciantii în sistem angro.”

De asemenea, organele de inspectie fiscala au invocat si prevederile art.192 alin.2) din Hotararea Guvernului nr.44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a legii nr.571/2003 privind Codul fiscal potrivit caruia :

“In cazul unui ulei mineral pentru care acciza nu a fost anterior exigibila si care, prin schimbarea destinatiei initiale, este oferit spre vânzare sau utilizat drept combustibil ori carburant, acciza devine exigibila la data la care uleiul mineral este oferit spre vânzare, obligatia platii accizei revenind vânzatorului, sau la data la care este utilizat drept combustibil sau carburant, obligatia platii accizei revenind utilizatorului.”

In temeiul acestor prevederi legale se retine ca uleiurile minerale utilizate drept combustibil sau carburant sunt purtatoare de accize la momentul vanzarii acestora.

Din documentele aflate la dosarul cauzei atat cele existente la momentul inspectiei fiscale cat si cele intocmite pe parcursul cercetarilor se retin urmatoarele :

O prima conditie pentru ca produsul realizat de societate si comercializat sub denumirea de Diluant tip P1 pentru a fi purtator de accize trebuie sa fie inclus in categoria uleiurilor minerale.

In stabilirea obligatiilor fiscale suplimentare de plata organele de inspectie fiscala nu au avut la dispozitie rapoartele de expertizare contradictorii emise de CNIEP LAREX Bucuresti care, in urma analizei esantionului din produsul Diluant tip P1 prelevat in data de 12.04.2006 din incinta societatii, au stabilit printr-un raport de incercari ca acesta este ulei mineral purtator de accize, iar prin alt raport de incercari ca acesta poate fi utilizat mai mult ca un agent de degrassare si spalare decat ca diluant.

De asemenea, concluziile din raportul tehnic nr.311/08.09.2006, in baza caruia s-a dispus scoterea de sub urmarire penala a directorului SC X prin Rezolutia nr.../P/2006, au evidentiat faptul ca “produsul Diluant tip P1 nu poate fi utilizat drept carburant ca atare sau in amestec cu carburi auto intrucat schimba caracteristicile fizico-chimice ale acestora si implicit, specificatiile tehnice”.

Cea de a doua conditie subsecventa care trebuie indeplinita pentru ca produsul Diluant tip P1 sa fie purtator de accize era aceea ca

acesta sa fie oferit spre vanzare sau sa fie utilizat drept carburant sau combustibil.

Astfel, in continutul raportului de inspectie fiscala in urma caruia a fost emisa decizia de impunere contestata, respectiv la pag.18 paragraful 10, organele de inspectie fiscala au mentionat ca "la data incheierii prezentului control nu putem spune cu certitudine care a fost destinatia finala a acestor produse si anume daca acestea au fost utilizate ca degresanti, diluanti in industria vopselurilor sau carburanti auto".

Avand in vedere documentele contradictorii aflate la dosarul cauzei, actele normative incidente spetei si cele precizate in continutul deciziei, Directia generala de solutionare a contestatiilor nu se poate pronunta asupra incadrarii produsului Diluant tip P 1 in categoria uleiurilor minerale purtatoare de accize, motiv pentru care urmeaza sa se desfiinteze decizia de impunere contestata, urmand ca organele de inspectie fiscala sa reanalizeze situatia de fapt si sa stabileasca daca produsul respectiv intra in categoria uleiurilor minerale, avand in vedere toate expertizele administrate in cauza.

La reanalizare vor fi avute in vedere si celelalte sustineri ale contestatoarei.

Pentru considerentele retinute si in temeiul art.137 alin.2 si art.192 alin.6 din Legea nr.571/2003 coroborat cu art.186 din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 republicata privind Codul de procedura fiscala, se

DECIDE

Desfiintarea deciziei de impunere contestata pentru suma totala de x lei reprezentand :

- taxa pe valoarea adaugata,
- dobanzi aferente taxei pe valoarea adaugata,
- penalitati de intarziere aferente,
- accize din vanzarea uleiurilor minerale,
- dobanzi aferente accizelor,
- penalitati de intarziere aferente,

urmand ca organele de inspectie fiscala sa reanalizeze situatia de fapt si sa stabileasca daca produsul Diluant tip P 1 intra in categoria uleiurilor minerale purtatoare de accize, in conformitate cu cele retinute in motivarea prezentei decizii.

Prezenta decizie poate fi atacata la Curtea de Apel Ploiesti, in termen de 6 luni de la data comunicarii.